

Ngày vui mừng

Người ở đời chẳng có ngày nào đáng vui mừng hỉ lạc hàng ngày nồng-hòm già-thù, vì ngày ấy là một ngày rất trọng, rất hân vinh cho đồng làm cha mẹ, là một ngày động tham danh con biển thảo, vì là một ngày giao kết về giáng mối trong sự chồng.

Hồi các Nam-Nữ chưa thấy động ngày vui mừng ấy đến cho mình, khá kiêu trinh mà đợi chờ ngày hoan-hỉ. Thật là tron đời người khó tiếc được ngày vui ấy có hai lần. Phải giữ mình cho nghiêm nhặc, mà chờ đợi họ cha sở định chốn nhơn-đuyên, vậy mới phì linh công dũng du; và thỏa ấm lòng con thảo thuận với song thân.

Trong lúy yến viên ngày vui mừng ấy chẳng khác chi vườn hoa đua trổ, mùi thơm tiox bay nứa khắp thôn hương. Khi Trạng-p' u quan-lử sánh vai cùng thuyền-quyền thúc nứa, chẳng khác nào cặp quyền-rồng kết cánh hay trên vùng mây bạc vậy. Nào lời tiếng người chúc cầu trăm năm kết tóc, nào tiếng người lão khen cha mẹ khéo sanh con. Thật mỗi nhà hai họ thảy vui mừng, ngoài nực cát xóm cá. Nhờ-nhi đưa nhau đến coi dâu nam-giang, nô hàng Nam-nhi thấy ngóng trong xem rõ đồng-đặng. Tiếng pháo nô vang ngoài ngõ, trong nhạc trống gióng bì-hoa. Cha chả là vui, cha chả là mừng; và lại ngày vui mừng này, cả báu Thế-giới nước nào cũng có ngày vui mừng ấy.

Song hời ôi ! daeng thuỷ nẩy cũng rất buồn linh chus xót cho nhiều naminh rõ phước, chẳng bao giờ lặng tròng từ ấy ngày vui mừng ấy. Ví sao vậy ? cũng vì nó hư danh xấu tiếng, chẳng đợi chờ cho cha mẹ linh phan, những buồn lung theo dòng huê-nghẹt; trai bùi mè mang sầu dục, gai thi liêu mìnch cho bướm choán ong chưởng "Lieu phá tiết-trinh như vậy". Theo ôi ! nhứt là nhiều nǚ-nhi dành chiếu cho người dùng chơit trong các hồn lầu-xanh hurbot. Ôi ! rết đau đớn thay cho đoàn con trai phái bù thàn, nồng hầy mẹ cha sanh thành đường du. Rất ương thay, rất tiếc thay ! cho những nǚ naminh như thế. Mấy kẽ ấy khé nhớ đồng làm người việc rất trọng phải gữ kin, là gióng nǚi vợ chồng, vì gióng mối ước là một việc rất lớn lao cần lưu cho phan sự đồng làm người cách xứng đồng cũng khé nhớ trời đất sinh người ở đời, có ý cho người dùng gióng mối phu phu mà làm người, việc ái ân dẽ buộc vợ chồng thương yêu nhau hẫu sanh con để cháu mà nỗi lòng dõi bùi lai, chờ chặng phái dẽ cho người dùng mà chờ bùi huê-nghẹt. Lại các naminh cũng bao giờ chờ quên phao con cái mà ở lối trung bắt biếu, làm cho cha mẹ xuôi phiêu rơi lụy vì lỗi mình, thì sẽ phải khổ, vì gióng nǚi mắt của mẹ cha rơi xuống làm cho động địa thất gian, mà với lối Tuân Bình, thì Trời kia sẽ lên án phạt con cái ngày sau chẳng khai.

Vậy các naminh, từ vía tên tuổi lo-lô, bạn, khá gìn giữ danh giá me cha và danh tiếng mình, mà đợi ngày vui mừng ấy. Muôn giờ giờ tiết trinh cho đồng có ngày vui mừng đó, khá tránh những gióng xấu, nhất là chờ nén xem những truyện sách nói về Phong-tinh; hãy xem các thứ sách day về phong-hoa, và rảng lập-tanh công an việc làm chẳng nên ở nhưng, vì ở không nhưng thường hay sanh sự. Có lời sách nói rằng: "Này ! vì cái ruột" xin các Nam-Nữ trao giới tinh nết thi sao sao chép sá thay ngày vui mừng ấy chẳng sai.

yô-yễn-Đặng

Tự do diễn đàn

Mục Tự-Do diễn-dàn là mục Bão-Báo chẳng cung dự vào; mục này để dành cho chủ Độc-gia dân-luận với nhau chơi cho vui; hoặc cái-lý kích-bát thì cũng đồng ý-kien cao hạ mà kích-bát; nhứt là phải tránh những việc tư của người và lời thô-lô, cùng việc quốc-chinh thi chẳng nên nói. Nếu bài gửi đến mà có phan trong mấy điều đó, thì thà là Bão-báo cam tâm chịu trách, chứ quyết chẳng dâng vào báo.

Bép bài di duc đời nay

Người ta cũng có cái thất linh, mà do một cái tình nào mà phát ra, cũng không phải là một cái tình đơn chất, hoặc một cái tình làm mà dù từ giận, cău cho ai bùi-hai, ghét ai, muộn người phải khốn đốn, phải nhức-nhâ, cũng cái tình làm mà cău ai được nản thán, nản quan, như lời thường chúc nguyên chúc cho người đi trào được thắng, người đi buồm được lời, căi làm tuồng, làm loli, đều có khác nhau, cũng trong cái lô-mảng mà có lob chung, hay có lob riêng một người, thì cái tình làm này cũng biến cả mấy mươi lô-di-dấp....

Cái lob giông, giận căi lời nói không vừa tai, iận cái công việc làm không đẹp mào, siu căi tát hối người khác linh, v.v. là giận một người riêng khác với mình. Cái giận ấy có lô cho là giận ở tam huyết (huyết khí) còn cái giận, giận dân tộc ta không đoàn-thổ, giận nước nhà phản vẫn, iêu quan ta, không hay chịu khó, điều-dắt dâng dân ta trong huổi mởi, giận dân ta không biết tuy-thời không chịu khó học lấy vân-minh của Thầy Đại Pháp. Cũng đời là giận có khác nhau, một là Huyết-Khi, một là Hùng-khi. Rồi cũng lô không đồng nhau, chúng cả người hóa ra sự riêng từ người. Thành thật ngồi mà giận chén nhau cũng không nghĩa lý gì cả.

Ai iại khôn có cái hùng-khi, cũng cái huyết-khi người ta không có đến cái hùng-khi là: cái thấy ma trời. Bởi từ cái Hùng-khi, cũng trong cái huyết-khi mà phát ra những ngôn-luận, đầu khôn hay ngu, thường căi lô đó cũng chưa ai dám thử định, mà căi lời nói cũng không phải dạng định gì miêng sao truyền dặn căi tình thần, căi lý luông, cái tam linh thì xong l.

Truyện dặng căi lô lô là chia phái chặng. Cũng vì mọi câu chuyện về mực lô do. Báo chí hiện An-hà, Số 326 tựa đề "Di-duc đời nay" Vài hàng đẽ chư tôn thưa xét.

Sau ngô cùng Ông Trực-Ngôn, vì số học không đồng, ý-wendung có khác, & thường nói-luận lời nói, câu văn có phân nhau. Lô đó thường không ai không biết, còn trong chủ ý bài văn lấy lô luận cho, cứ (chấp trung bình phẩm) chở không thát-mặc tiếng tiếng, từng câu, để mà làm nô được phân đối nhau, bay là tranh biện nhau....

Vì ông không khống mấy lời, lời hứa trên đây. Xin ông đừng đọc lời nứa. Lô chub đe già xét thử cho.....

Vì ông không khống mấy lời, lời hứa trên đây. Xin ông đừng đọc lời nứa. Lô chub đe già xét thử cho.....

Ông Trực-Ngôn, ông biết hoa, cầm cây bút vào trêng ngôn luận, có lô ông dù biết phong hoa urot nhả ta, xua bay nghiêm hực nô? tốt hực nô? nhức hực nô? như một người con gái mà bu danh, dã-tiết, bùi-cái phép lich sự của nước ta, thì còn có ra chí? thành như kẽ sống thừa, người chết yểu (2) thi chặng riêng em cho một người làm chàng??

(1) Không mà ai nhớ dặng Làng, Ấp (2) người mất da hủi-tu người chết yểu, nhả.

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu...ngày 9 Nov.....	81.	65
Thứ bảy...ngày 10 Nov.....	8	65
Chủ nhật...ngày 11 Nov.....	8	65
Thứ hai...ngày 12 November..	8	65
Thứ ba...ngày 13 November..	8	65
Thứ tư...ngày 14 November..	9	00
Thứ năm...ngày 15 November..	9	00

Giá lúa

Lúa chở đến nhà máy mỗi tạ	100	
kilos là:		
Thứ sáu ngày... 9 Nov... 6\$29 à 6\$39		
Thứ bảy ngày... 10 Nov... id		
Chủ nhật ngày 11 Nov... 6 36 à 6 16		
Thứ hai ngày... 12 Nov... id		
Thứ ba ngày... 13 Nov... id		
Thứ tư ngày 14 Nov... id		
Thứ năm ngày 15 Nov... id		

Cantho

TRATH CÓ MÀ CHẾT

Tên Nguyễn-văn-L. làm cu-li ở với ông Phu truong-đô Siah tại Càu-thor, chẳng biết và buôn cẩn p-tu hay là sủ duyên nợ, mà không mua bán hường mủ Dưỡng-Thể nứa. Ngày 10 November, Nguyễn-văn-L. leo vào nhà tiêu dùng giày thắc cỏ mà chết. Chứng si này hay được, xum nhau đem từ thi thể L. ra, song nó dù thoát rời. Báo tin cho Ông Cố và quan Lương-Y đều nơi xem xét các việc ấy qua quyết như vậy bao cho chôn

oan cho ông T. giữa muôn người, mà ông gọi là gường chun. Ày và ông không sợ tiếng trách rằng: ông chán giây của một nhà hảo ta cũ miêng Hậu-ting sao?

Mà nay vì cái chuyện côn-oo riêng ủa Ông T. mà không biết vì là gi, phải ra cái câu chuyện như thế? Rồi ông mượn cái là làm gường, chán miết thi giờ; khiếu xem suối bài văn, ngâm lại cái tình-thảo cái obô ý, chẳng qua

là cái gường cũ (1) elong kiêm lai như cái tiếng "Di-duc". Nay ông thêm hai chữ "Đời này" còn "Di-duc" nào đời xưa? Ày, ông còn nhớ tiếng "Di-duc" ở báo Saigon, May năm về trước đây! Mà cái cách dùng chung tiếng nói, như tiếng "Di-duc" đó, cũng không hạng-chế gì, có một điều ông thêm chữ "Đời này" ra nghĩa khó nghe đó! chờ chi ông nói vậy, để nghe hồn "Đời này, mới sánh đì-dực hay là "Di-duc, mới sánh đời này. Ông nói bao chúc ty đó, thế một người Annam nào ít thạo tiếng nước nhà mới thuận cho, tôi tưởng hàng học-thức, biết chán: "Ào mượn dò nhín, hận hinh khó coi" và đó.

Đại pham làm văn, làm bài cốt giờ lấy thiết thức, bao giờ cũng ngira lấy cái lóng "lay-là" không phải bình vien, dạn mà dùng lối văn kiết-tác, họa ra cái bình tay Bia-cầu cái mặc nhặt, mà ngò là vân bay, một cái cảnh nhỏ bẹp lòi-thoi, cay sicc bút hoa-hoà đê diêm-lô rắn-rực, đê gọi rằng tranh đẹp, cảnh xinh; mà là cảnh nô, thế giới nô ??

Phóng văn ấy có chánh đáng không? tranh ấy có truyền thắn, không? thi là có giá gi? vẫn không chánh đáng, tranh không truyền thắn, nguyên công ở tư người mất nô

Đây: không còn phải đám nô đồng-lâ, vì sợ chua lây phiền của chủ Độc-gia, xin nhân-nhà cùng Ông, mấy câu: vì cái lý-lường yêu cái thời quen, sự chán mòn khiếp thời thế thành tội có lời phan-loan, nhưng có lý do cái ý kiến đương nhiên, bùi-dông, xin rằng: ông hãy lấy nhô mâu Đăng đê làm đoán-thi, đê mà the lôi, đê mà hiếu đồng linh nhau.

Kính chao Ông một lần, mới gặp-gỡ nơi trường bao giờ.

Lê-chánh-Tâm

Camau

AN CƯỚP

Tại quận Camau có lúy diễn lúy đến cho quan Chánh Tham-Biên linh Hồi-lieu bay tăng có 70 tên Cao-Mìn dem 17 October 1923 đánh cướp giựt 6.41 nhà mà lấy tài vật, dâng cho cướp này, và tuồn cảnh Camau-ran mứ đường lấp-không. rồi đây thiêu bất dung gian, có lô-ông và tróc đắng bọn cướp san này chúa chung không!

—Việc này cái thảm trạng đói khát nô-sát dân lóy cho kẻ nghèo, nên ăn cướp chẳng ngày càng lộng.

—Vậy nhà giàu có và diều chòi cùng khai quan phòng vé phe đạo lát.

Bac Lieu

PHONG CÁNH XÚ BAC LIEU

Phong cánh lúy -Hà-liêu- thi bội chau hành đường sá lộ độ sáu nô vân vang. Duy có đường mè sòng và các lò ngao hòu kia cho từ nhà đài giải dân cột giây thép ngao sòng, thi bùng lâm bầy lây đor đáy nê địa hối sú, mà mò, chà, đêu áo ở không được sạch sẽ, mương thi rữa ráy đỗ nước báy lây khống khai cho nước chảy thông thương đê bùng thuối hôi hết sức. Dây mà mò, mò nǚ đêu có nuôi heo thâ ra là đáy đường sá, làm cho khí nê địa mỗi ngày oó bay vào lô mò, người phải bít lây trước khi ấy, thi nhau dân sanh hinh;

Xin quan-có và chức việc sở tuồn cảnh Bac Lieu ghé mò vào mà kiểm xét đường sá mè hòu kia sông ngan che cho dâng sach sô, nên nhà nô ở đor đáy không dù theo cách vệ sinh, và thâ heo ra là, đáy lô, thi xin phat nhà ấy mò làm gường, cho dâng phao sach-sô nhau dán, thậm hau, thậm bạnh.

Ngoc-Lieu

Lai-cam

Cai-be

AN TRỘM

Lúy này mỗi lúy đều có nghe là lúy trộm, chẳng nhâ này thi nhà khác, đêm 17 September 1923 thi Chinh & lào, Pu-ú-sor bị ăn trộm thuộc-chết hết-một con-chó, rồi đeo bám vò nhà mà lấy đồ. May đau cau nhà còn thắc, bay ăn trộm, là ô-lon; nên ăn trộm đi mất không lấy đặng đố; còn vò xá Giác cung & Phu son đem đò cũng bị ăn trộm đeo bám vò nhà mà lấy đồ đát giá đặng loo & ăn trộm nó cũng thuộc-chết l con chó. Áu trộm muôa vò ô-rồi. Coi chung lấy..

Sötetrang

RÚI VỀ MÁY ĐÈN BIỂN

Đêm 9 rạng 10 November lúc 4 giờ rưỡi sáng thính lúy nghe tại sở đền diều & Sötetrang thổi sít-le liêng thính. Ai nấy cũng r้อง râng:đá có lô, đê đếu chi nguy-tai tại đó.— Sáng ngày hời lại thi mới bay là một tên lúy máy trong sở đê lòi chép lúy nhôt vò máy, bời nó xay-ý làm sao đó, ruồi bị máy đánh bê đâu xem rất ghê-gớm. Lập-tức chờ nó về nhà thuong cho quan Lương-Y điều-tri.— Lúy này bị trọng tích, nên rất e cho tánh mạng nó.

SAO MÀ CHẾT VẬY?

Hôm nay ở vùn Cố-cô chờ lại một cái hòm đậu trước Tòa-áu Sötetrang hòi: ra mới hay người trong hòn ấy tuối đê bốn mươi đor, dâ có hai người vợ rón ròn lại còn kiêm thê n một người tiêu tinh nứa cho dù ba, nghe theo lời nói của hai người vợ, thi khi người chung gán đang cút tinh mới, rón làm sao không biết mà người chồng phải còng gya gio... nên hão du địa phò! chẳng đang một lời trói lại với vợ con. Thêm thay!

TAM KY CÙ MỘT

Mỗi lúy muôn kben ché đêu 3,5t mò phai đê tai lóng lòi binh pham moi đenk, rồi bây chiep ra lấy phần nhieu có lô đù qđ hơn. Từ ngày phu dang zit

GÂY MÔN

Thiền SIROP de
DESCHIENS
co huyết bồ

Làm cho Sung túc máu men, ấy là một vị thuốc của các Lương y, trắc binh.
Thuốc này hiệu hàn thính bù táo và có thể thoa có tinh dầu. Cao nhà thường tại thành Paris đều dùng nó.

Việt-Nam của ông Tạ-duy-Hiếu là người Bắc-kỳ tuổi ông độ chừng ba mươi ngoài song dâng khen có chí cả, chẳng nài tên của họ công lập ra một cơ sở rất to tát, thiệt là làm công rèn lèp, máy cát bạc này đối với công ty, công ty mà mua dâng vài trọng canh, cũng dâng cho! Đây là phản kỷ riêng không cần đó thuyết là mèo đồng dâu thêm nhân giấm, tóm tắt: từ ngày phường xiết Việt-Nam khởi bát tại Sóc-trăng thì dâng lồng khôn quan và lấy làm ngoạn mục, mỗi mỗi chẳng thua kém người ngoại quốc mà lại tối thường xem, có một điều quá sự là có một người Annam hình thù nhô thi, mà dám chịu cho xe hơi cảng là dâu kỷ giò không dâng thấy người ngoại bang làm đến. Vé kỷ giò lấy lòng thành thật người khen ông Tạ-Duy bến chí to, mà làm cho vang người trong tam kỳ, thật là mới có một, tưởng cho lời tâng khen này chẳng phải là thái quá vậy.

Khán giả có trá tiền vào cửa
Kim-Dít-Vàng

Gòcòng

LÀM MẶT HỘT XÔANG MÀ HỘT XÔANG
CHUA MẶT

Hôm 24 Octobre có đám hấu gánh hụt hát bộ ở Saigon ngồi xe hơi đến dự tiệc đám cưới linh lang của ông phủ Nguyễn Văn-Hải. Khi về xe chạy tới một xóm ở làng Võng-thạnh, Bình Linh có một đứa bé ở trong nhà cột lô chạy ra, tên sốp-phor sợ rằng, nên bè bành tránh, làm cái xe phải trả xuống vũng gáo lô. Bé bé ấy được khôi xe cát, nhưng phải bị xe gạt té trầy móng chân đến nhà thương điều trị. Còn có đám và tên sốp-phor đều được vỗ bạo, xe hú chuiit và có hai hột xoang nhọn trong nhau đeo tay sút chầu rơi mắt dưới vũng lá trong giá (nghe nói dâng giá 6, 7, ngàn giđó.) Có đám có mướn thiên hạ lối xóm ấy mò kiếm trót dội ngày mà không được, nên có đám phải cho bằng bão-ké có bay. Chủ hàng ấy có xét coi mà nói rằng hàng không có bão-ké việc mất hột xoang nếu có đám mướn kiếm giüm, tiền sẽ phí ngày đầu từ 250 iới 500 đồng. Có đám hụt mướn hàng kiếm, nên qua ngày 28 Octobre, trên hàng chờ máy xuống, đặt vò, hút

L. C. N.

HOÀNG ĐÀO TƯƠNG CỐ (AI-TÌNH TIỀU-THUYẾT)

Tác giả:
Lê Chơn-Tâm bút-tự: Mộng-Trần
(TIẾP TIẾP)

Số là mời bóm thứ hai tuổu này, tên học trò giàu có kia học đóng một lớp với con, nó bị mất một cái đồng-hồ vàng trái, quis có giây chiến vàng, hiệu Tribaudou & Besappon, dâng giá một trăm năm chục đồng, nó đi thưa với Ông Đốc, Ông Đốc dạy mỗi trò phải để cho Ông xét trong rương tráp cùng trong mành hoặc chỗ nằm của mỗi trò—Oan con làm cha ôi! Ông xét lời rương con..... là thay! trời ôi! cái rương của con có khóa chìa, mà chìub nói tay con khóa chìa riêng của con—Trời ôi! mà sao cái đồng hồ,nếu không phải là hiện bình vào, thì là tay ai đem bỏ ngay vào trong rương ấy được?

Quái thay! cái đồng hồ nằm sờ sờ trong rương, Ông Đốc xét dâng, bèn quờ mă-g con một cách nặng nề, xưa nay con chưa dory: thấy, lại bồi tên con, nhứt định đuổi con ra khỏi trường—Con lúc bấy giờ điếu xanh, mặt như chàm đỏ, dâng như bị sét đánh thình linh Cha ôi! con khóc hết nước mắt, rầu hò con quá, con phục minh xuống lạy Ông Đốc xét lại, mà còn xét gì nữa? Cháu chài nhớ quá! con dâng gai mặt mă để cho chúng hẹn sẽ tiếp là phuong an cấp, hàng ăn trộm, quần măt-nă, bao Da-Lau, gióng Dao-chib, tă Cartouche v.v.. Ông Đốc đã nhứt định cho con nói ngày đó phải cuốn gói ra khỏi trường.

Con lúc bấy giờ muốn tự vẫn obo rồi, nhưng con được một bạn hảo tâm khuyên cung đến đều, biến con bấy ãnh báo mà ở nhà nó ít báu, rồi sẽ lập thế... kêu nài sự oan ác, dâng vào họa lợt. Lúc này con ôi! nhà nó, con không muốn cho cha biết chìa ấy làm

cái—Cha cũng dâng, tính lên kim cou, kim chằng hê được Jau—Con chưng nào minh oan dory, và vào trường học lại như cũ, chưng ấy con sẽ viết thơ cho cha, vậy hôm nay con dành làm đứa con bất biếu rồi, xin cha dâng thương xót, hãy liều như ôi! đã thác di rồi.

Chuyện con bị đuổi dâng xin cha chở tău lậu phong thịnh cho bác Đào và cô Đào hiết, vì e người buôn, nếu không thi công cười nhà ta bắt bệnh. Vậy cha cứ nói con dâng binh an luôn và nói con có lời dâng kinh thăm hai bà và cô cùng bửu quyền dâng hành phúc luô. Cái duyên của con cùng họ Đào, con tướng phái lỡ-dở rồi cha à. Con đã hứ hông dâng này, là nào! ai còn dám bước tới cửa người mà nói đến chuyện kết hôn và là nào! người lại khứng chìu cho con là đưa đâng dâng này dâng vào hàng con rẽ cha người sao? Ông Chết dâng thời lì một nái mà con

dâng trống thấy dâng người nái! Con định không trở lại Bác-lieu lúc này, xin cha dâng cho con.

Thôi con có lời dâng kinh lạy cha và di cùng chúc dâng ba niêm trường thô.

Con bắt biếu kinh lạy,
Ký tên: XUÂN

Ông chủ nhà dâng bức thư khát tău tăi, ngâ ngứa ra dô là Ông Hoàng-Trong-Thu.

Ông Hoàng-Trong-Thu là tay dinh nghiệp rất có danh ở xứ Bác-lieu, lúc ban đầu ông là tài sản giàu có, ruộng đất dâng dâng lúa lắc chan chia, mà kinh buôn, vợ phong vê cờ bạc, vê hút á-phien, vê rượu te, vê dâng diêm, hoặc bị kiện thua v.v.. mới phái. Ông Ông Hoàng-Trong-Thu là một bực lão thành chon chil, quan từ biển-lương, lại con vợ Ông cũng là người tiện tạng cẩn năn, mà mấy nái báu ấy có thể náo ra vào cảnh già đình ấy dâng. Còn một điều này mới là lạ nái,

GARAGE TRẦN-DAT-NGHIA

Cantho—(Cochinchine)

SỬA CẮC THỦ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy, máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ sắt, vân vân.

Công việc làm kỹ lưỡng, mao mă giá rẻ.

Có trữ bán và ruột xe hơi, xe kéo và xe máy, máy may hiệu Singer và xe kéo mới.

Dầu nhớt, dầu sâng, Bô phụ tung xe hơi và xe máy vân vân.

Linh làm sướng nhà và hàng rào sâng.

Tại hàng có sắm xe hơi dễ cho mướn di chơi, cùng hao di xe. Giá định nái luôn luôn.

Sách mới lại

Kim-vân-Kieu giải nghĩa mỗi cuộn 0\$35

Nhi-đô-Mai 0.40

Gia-phô 0.40

Một nàng nhà trai 0.10

Vé Saigen 0.10

Vé máy bay 0.10

Cung-oán 0.15

Kim-Vân-Kieu, Cung-Oán, Kim-Thach

ký-duyên là hùng sách rất có tiếng xưa

say, văn-chương tuyệt-hút, tình từ

thâm-trâm, tác giả là những tay trứ

đanh trong văn-học nước ta. Những

người hâm mộ sách tên mua mà xem

Ấy là thử iz sâh vâi: cối vê dâng

vâ-chương vâra có ích vê dâng dâ

đuc.

Ai muốn mua xin gởi thơ đến cho:

“ AN-QUÂN AN-HÀ CANTHÓ ”

Giá rẻ!!! Giá rẻ!!!

KINH CÙNG QUÍ-VỊ RỎ:

Bản-biệu mới tiếp dâng
một ký viết kẹp theo tôi;
tô “Porte-plume à rése-
voir” à remplissage
automatique, có agras
bằng mélal aickel dẹp
lâm, không thua gác
biệu khác.

Giá định báu rẻ, mă
cây.... 0\$80

Ai mua nhiều vê báu
lại 12 cây, giá châc
lái.... 6\$00

Thú viết này không
phải xuâ mà báu, cung
là viết của các xưởng
Langsa gởi qua, nêu gìn
giữ kỵ sang thi công
dâng lâm dâng.

Ký này lại không bao
nhieu; như Quí-Vị cần
dâng viết thơ đến mua
mau mau kêu hết.

Xin dâng thơ và mandat
cho:

M. ĐÔVÂN-Y
Quản-ly An-Quán An-Hà
Cantho.

